

Kupujte VOJNE BONDE!
Najstarejši slovenski dnevnik v Ohio
Oglaš v tem listu so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

Kupujte VOJNE BONDE!
The Oldest Slovene Daily in Ohio
Best Advertising Medium

VOLUME XXVI.—LETO XXVI.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), MARCH 23, 1943.

ŠTEVILKA (NUMBER) 67

ROOSEVELT APELIRA NA PATRIOTIZEM PREMOMARJEV

Predsednik apelira za nadaljevanje dela v rovi, dokler ne bo dosežen nov sporazum.

VSAKO MOREBITNO POVIŠANJE MEZD MORA BITI V SOGLASJU Z "LITTLE STEEL" FORMULO

WASHINGTON, 22. marca. — V krizo, ki je nastala zaradi zahtev organiziranih premomarov, kateri zahtevajo višje meze, je posegel nocoj sam predsednik Roosevelt, da prepreči vseobčji štrajk premomarov dne 1. aprila, dočim je istosredno izjavil Vojni delavski odbor, da ne bo izpremenil "Little Steel" formule.

Predsednik je apeliral tako na zastopnike delavcev kakor na delodajalce, ki so zbrani na konferenci v New Yorku, naj nadaljujejo s produkcijo premoga pod sedanjimi pogoji, dokler ne bodo difference končno veljavno poravnane.

Predsednik je osebno posegel v to zadevo nato, ko je prejel od delodajalcev brzojavke, s katerimi so ga slednji obvestili, da je čas do 1. aprila prekratk za sklenitev novih pogodb. Zadeva po 2-dolarskem zvišanju mezd.

Nemci pošiljajo nadaljne divizije proti jugoslovanskim partizanom v Bosni

Partizanski bok napada 5.000 četnikov. — Med ujetimi četniki je tudi brigadni poveljnik Nikola Bojović, med ujetimi Nemci pa neki nemški major.

MOSKVA, 20. marca. — Ra-
dio "Svobodna Jugoslavija" na-
znanja, da je poslala Nemčija
svojih divizij iz Grčije proti
jugoslovanskim partizanom,
proti katerim se bori zdaj pet-
deset nemških, štiri litjanskih,
pet italijanskih in četinskih divizij.

Izjava nemškega vojaka
Radio kvotira izjavo nared-
nika Franca Muenezija, vojaka
17. nemškega polka, 36. divi-
zije grenadirjev, ki je izjavil, da
je bil transferiran sredi januar-
ja v okolico Gornjega Vakufa v
Bosni.

Poleg teh sovražnih čet na-
pada ljudsko osvobodilno ar-
mado tudi 5.000 Mihajlovičevih
četnikov, ki se borijo proti nje-
mu levemu boku ob reki Ne-
meti na bosansko-hercegovski
meji.

Sovražnik vržen nazaj v Bugojno

Radio poroča, da je bil so-
vražnik po srditih bitkah, v ka-
terih je imel 800 ubitih in ra-
zbitih, vržen nazaj v Bugojno.
Med ubitimi je bil tudi neki
nemški major, poveljnik bata-
ljona. V teh bitkah so partiza-
ni zajeli 40 lahkih strojin in
75mm topa.

Osišče brezobzirno in neusmi-
sljeno bombardira iz zraka Gor-
ni Vakuf in Prozor, kraja, ki so
bili partizani nedavno zavzeli.
Opa ta dva kraja sta dobesedno

Posebni odmerki za vojake

WASHINGTON, 20. marca. —
Vojni departament naznanja, da
so upravičeni vojaki, ki pridejo
na dopust za 7 dni ali več dni
dobi posebnih racij živil, katere
lahko njihove rodbine ali
prijetelj, pri katerih so vojaki
na dopustu, dobijo. Posebne
racije bodo dovolje-

Naši fantje-vojaki

Iz Denverja, Colo., kjer se nahaja pri letalskem zboru, je prišel na par-dnevni dopust Pvt. John Balish, ml., sin poznane družine Mr. in Mrs. John Balish, 1250 E. 175 St. Na svo- je službeno mesto se povrne jutri.

Mr. Frank Urbancic, 1142 Norwood Rd., se bo poslovil od svoje mlade soproge in hčerke, stare devet mesecev, v četrtek, 25. marca, ko bo odšel služiti Strica Sama. Njegova soproga je hči Mr. in Mrs. Rutar, Norwood Rd. Prijatelj se lahko po- slovijo od nje na 1171 Norwood Rd., kjer boste žena in hčerka stanovali po njegovem odhodu.

Frank ima brata, ki že tudi služi v armadi. Želimo jima, da bi se zdrava in zmagovita vrni- la domov.

Mr. in Mrs. Jacob Brezec, 20580 Naumann Ave., imata dva sina pri vojaki. Najsta- rejši Jacob E. Brezec, ml. se na- haja v Erie, Pa. od 10. marca. Njegov naslov je: Jacob E. Brezec, A.S.U.S. Coast Guard, Erie Station, Erie, Pa. Najmlajši se pa nahaja v Nebraski in njegov naslov je: Pte. Albert Brezec, Co. C, Br. Barracks, Ord. Au- tomotive School, Fort Crooke, Nebraska.

Edini sin Mr. in Mrs. Anton Smith, 14323 Darwin Ave., se nahaja v Texas. Njegov naslov je: Pvt. Anton Smith, Btry A., 303 F. A. Bn., A.P.O. 445, Camp Swift, Texas.

Dne 22. februarja je odšel služiti Strica Sama, Albert Volk, 702 E. 160 St., sin Mrs. Mary Cernigoj. Pozdravlja vse sorod- nike in prijatelje, obenem se pa vsem priporoča za kako karti- co. Njegov naslov je: Pvt. Al- bert Volk, 530th Q. M. Salvage Repair Co., Salem Air Base, Salem, Oregon.

STALIN JE VIDEL "ZMAGO V PUŠČAVI"

MOSKVA, 22. marca. — V Moskvo je došel film "Zmaga v puščavi," ki predvaja boje an- gleške osme armade, ko je sled- nja pognala osiše iz Egipta in Libije v Tunisijo. Film je poslal angleški premier Churchill sov- jetskemu premierju Stalinu, pred katerim so film že predvajali.

Film je ponesel v Moskvo an- gleški bombnik. Poleg filma je poslal Churchill Stalinu tudi pis- mo, v katerem mu sporoča, da "bi se osma armada čutila sre- čno in ponosno, če bi ta film vi- deli tudi naši zavezniki."

Doslej tega filma še niso predvajali v javnosti.

NACIJSKO ZVERSTVO

STOCKHOLM, Švedska, 22. marca. — Nemški časopis v Ukrajini poroča, da so strelci Heinricha Himmlerja, znanega nemškega rablja in poveljnika Gestapa, pobili v koncentracij- skem taboru v Rovnu, v Poljski, vse tamošnje jetnike. Pobili so jih v povračilo, ker so slednji v poizkusu bega ubili dvojce stra- žnikov, enega Nemca in enega Holandca.

Najmlajši polkovnik

Clinton D. Vincent, ki je star 28 let, je najmlajši polkovnik v ameriški armadi. On se nahaja na indijsko-burmanskem bojišču.

Srečanje med pešci in konvojem

Preko ledu hodeči Rusi za- držujejo konvoje v ar- ktičnih vodah.

LONDON, 22. marca. — Po- morščaki, ki so se vrnili s svo- jega brodarstva v arktičnih vo- dah okoli Murmansk, kjer spremljajo ameriške in angle- ške konvoje, poročajo, da niso tam edina nevarnost nemški bombniki in nemške podmornice.

Pomorski poročajo, da če- sto ruski pešci hodijo preko na- glo zmrzujočega arktičnega le- du prav pred konvoji.

Mornarji pripovedujejo, da so v nekem slučaju Rusi na le- du zahtevali, naj bi se konvoj ustavil. Ker se jim te želje seve- da ni hotelo izpolniti, so le ne- radi stopili nekoliko nazaj ter počakali, da je konvoj pasiral.

Ko je konvoj pasiral, so še postali tam okoli nekaj minut ter počakali, da je ledenomrzla voda Arktičnega morja za kon- vojem zmrznila, nakar so po le- du nadaljevali svojo pot.

Iz življenja naših ljudi po Ameriki

Joliet, Ill. — V soboto 13 mar- ca je na svojem domu umrl ra- jak John Papesch, star 57 let. Doma je bil iz Črnolija. Zapu- šča ženo Mary, rojeno Grayhack, štiri sinove: John Jr., Louis, Ralph in Alfred, dve hčeri: Mrs. Stephen (Mary) Shroba in Vida, v Chicagu pa sestro Mrs. Antonia Mandel.

Ely, Minn. — Peter Jerich je umrl in je bil pokopan 13. mar- ca. Star je bil okrog 60 let, ro- jen pa je bil v Cerkljah na Go- renjskem. Bil je vdovec in za- pušča več otrok; en sin je pri vojaki. — Umrli je tudi sopro- ga Johna Koshak, E. Sheridan St. — Prve dni marca sta bila po nesreči zadušena od plina, ki je ponoči uhajal iz kuhinjske peči, John Šega in njegova žena Marjeta. Oba sta bila stara čez 80 let. Žena je umrla takoj, mož pa je podlegel nekaj dni kasne- je. Bila sta tukaj okrog 40 let in sta prišla semkaj iz Brazilije. Zapuščata sina in štiri hčere.

Seja odbora "Zarja"

Nocoj ob 8. uri se vrši seja odbora pevskega zbora Zarja. Namen te seje je, da se pripravi vse potrebno za koncert Zarje, ki se vrši prihodnjo nedeljo. Vsi odborniki so naprošeni, da se seje udeležijo.

AMERIŠKE ARMADE PRIDRLE V BLIŽINO 50 MILJ DO MORJA

Angleška osma armada pa je razbila prve utrdbe v Mareth črti. — Bitke zavzemajo velike proporcije.

NEMŠKI RADIO PRIPRAVLJA LJUDSTVO NA IZGUBO AFRIKE

Glavni stan zaveznikov v Se- verni Afriki, 22. marca. — An- gleška osma armada generala Montgomeryja se je danes pre- tolkla skozi prve nemške zapre- ke in ovire na šest milj široki fronti na Mareth črti, dočim so ameriške oklopne sile zajele 1.400 ujetnikov osiše tekem svojega prodiranja proti Ga- beškemu zalivu.

Angleška osma armada, ki prodira med Mareth cesto in morjem, je zlomila vso opozici- jo osiše ter je preko minskih polj vdrla v Marethovo črto, ki jo, branijo izkušeni veterani maršala Rommela.

Amerikanci 50 milj do Sredozemskega morja

Tankovska armada ameriške- ga generala George S. Pattona pa je pridrla v razdaljo 50 milj do Sredozemskega morja.

Poročila iz Vichyja nazna- njajo, da je Adolf Hitler uka- zal nemškim armadam v Tunisi- ji, da se morajo boriti in brani- ti do zadnjega, "kakor se je borila sveta šesta nemška ar- mada pred Stalingradom," kjer je bila pobita ali zajeta.

V PRODIRANJU PROTI SMOLJENSKU SO ZAVZELI RUSI 40 VASI

V tri dni trajajočih bojih so pobili Rusi 5.500 Nemcev. — Ena ruska kolona je oddaljena še 50 milj od Smoljenska. — Na južni fronti Rusi drže svoje postojanke.

Današnji ruski komunike na- znanja, da so ruske armade v svojem prodiranju proti Smoljensku zavzele 40 vasi ter te- kom tri dni trajajočih bojov po- bile 5.500 Nemcev.

Neka sovjetska armada je prodrla v bližino 20 milj do Jarčeva, kjer je zadnji močan center nemškega odpora pred Smoljenskom. Druga ruska ko- lona ki prodira od severovzho- da, je v razdalji 50 milj od Smoljenska.

Zavzetje Durova

Pred tem so Rusi zavzeli kraj Durovo, ki leži ob glavni želez- niški progi med Moskvo in Smoljenskom, od katerega je odda- ljen 57 milj.

Ob Doncu drže Rusi svoje čr- te ter odbijajo nemške napade. Polnočni ruski komunike na- znanja, da Rusi drže svoje lini- je v bližini Belgoroda, med Kur- skom in Harkovom, kjer so se izjalovili doslej vsi nemški po- izkusi, da bi zlomili ruske črte.

Prihod ruskih rezerv

Nemški radio naznanja, da prihajajo na bojišče ruske re- zerve od Rostova in iz donskih pokrajin, toda da povzročajo nemški bombniki velike težave ruskim kolonom, ki se prihaja- jo na fronto bodisi peš ali na truhli.

Koncert Glasbene Matice

Pevski zbor Glasbena Matica bo priredil v nedeljo, dne 4. aprila svoj pomladni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Na sporedu kon- certa, ki ga bo vodil zborov- pevovodja Mr. Ivan Zorman, bo- do umetniške in narodne pesmi, solospeli, dueti, kvarteti itd. — Koncert se bo pričel ob sedmih zvečer. Občinstvo je že danes vljudno vabljen, da poseti to lepo prireditev Glasbene Matice.

Darovi za Rdeči križ

Mrs. Frances Erzen je nabra- la sledeče darove za Rdeči križ: \$5. društvo št. 103 ABZ, \$2: Mr. Frank Kovach, 15210 Saranac Rd.; po \$1.: Mrs. Anna Walter, 713 E. 155 St., Mrs. Anton Bo- kal, 731 E. 157 St., Mrs. Mary Mivsek, 15904 Holmes Ave. in Mrs. Mary Matoh, 15917 Holmes Ave.

Francova Španija je še vedno pekel delavcev

V Francovih ječah je še ved- no nad dva milijona špan- skih republikancev.

MEXICO CITY, 21. marca. — V Francovih ječah je še vedno zaprtih nad dva milijona špan- skih republikancev in samo v Madridu je še zdaj 50 vojaških tribunolov, ki so zaposleni s so- jenjem nadaljnjih nasprotnikov Francovega fašizma. Tako iz- javlja Jose Rodriguez Vega, na- čelnik španske splošne delavske organizacije, ki je pobegnil iz neke španske ječe ter pribežal v Mehiko.

Vega je naslikal grozno sliko gladi v Španiji.

Hleb kruha, ki tehta en funt, stane devet peset, to je toliko, kolikor znaša meza delavca za njegovo deset-urno delo.

Fizol se prodaja po 12 peset kilogram. Sladkor stane fanta- stično ceno 30 peset kilogram.

"Špansko ljudstvo je danes bolj tesno združeno proti Fran- cu kot kdaj koli prej. Španci čakajo z zaupanjem in pogu- mom na invazijo zaveznikov, ko bo napočil tudi trenutek za nji- hovo splošno vstajo," je rekel Vega.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROČNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto) \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:

(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

IZDAJALCI PREJEMAJO PLAČILO

"Slovenski poročevalec," glasilo Osvobodilne fronte v Sloveniji, je objavil v svoji izdaji z dne 2. junija 1942 sledeči članek, ki bo za naše čitatelje tem bolj zanimiv, ker je v njem govora o osebnostih, o katerih smo razpravljali že v člankih preteklega tedna, ki jih je napisal v informacijo jugoslovanske vlade v Londonu nek njen zaupnik in nasprotnik "Osvobodilne fronte" v Ljubljani.

Ta članek se glasi:

Dne 26. maja 1942 je bil justificiran izdajalec slovenskega naroda, javni iniciator političnega in policijskega sodelovanja vseh reakcionarnih izdajalcev z okupatorji in organizator denuncijanskih in terorističnih band v službi okupatorjev — dr. Lambert Erlich.

Dr. Lambert Erlich je izšel iz vrst najreakcionarnejše klike slovenskega naroda, ki ni imela nikoli pred očmi interesov slovenskega ljudstva, zato pa je dosledno in z vsemi sredstvi stremela po utrditvi svoje protinacionalne in protislovenske klikarske pozicije. Zato je ta klika vedno smatrala za svoje glavne sovražnike demokratske težnje slovenskega delavskega sveta ter je bila v borbi proti njemu vedno pripravljena, pogaziti in najosnovnejša prava in zahteve slovenskega naroda. Ker je ta klika videla v slovenskih demokratskih masah svojega glavnega neprijatelja, se je zato vedno vezala z mednarodno politično reakcijo, a poslednja leta pred zlomom Jugoslavije se je popolnoma naslonila na nemški nacionalsocializem in italijanski fašizem ter je postala na slovenski zemlji njun glavni branilec in propagator. Zato nosi ta klika, v kateri je bil dr. Erlich eden vodilnih mož, v Sloveniji glavno odgovornost za zlom Jugoslavije kakor tudi za katastrofo, ki jo je doživel slovenski narod.

Zato je popolnoma logično, da je ta klika tudi po okupaciji v istem smislu nadaljevala svoje delo. Da bi uničila demokratski osvobodilni polet slovenskih narodnih mas, se je postavila ta klika docela v službo okupatorjev ter je do kraja pogazila vse interese in svetinje slovenskega naroda. Ker je bila popolnoma izolirana od slovenskih narodnih mas, je s tem prenehala obstojati kot politična struja v slovenskem narodu ter se je pretvorila v bando kriminalnih zločincev, ki se poslužujejo italijanskih okupatorskih oblasti za svojo politično in teroristično borbo proti osvobodilnemu pokretu slovenskega naroda. Na ta način je ta banda, kateri je bil dr. Erlich duševni vodja, pljunila ne samo na svojo nacionalno pripadnost, temveč tudi na moralno kvaliteto, s katero se danes odlikuje slovenski človek v svojem največjačnejšem osvobodilnem poletu v vsej naši zgodovini.

Informacijska služba Osvobodilne fronte je ugotovila sledeče zločine, ki jih je zakrivil dr. Erlich proti slovenskemu narodu:

1) Kot duhovni vodja tako zvanih "STRAŽARJEV," je slednje pripeljal na pot denuncijanstva in najtesnejšega političnega sodelovanja z okupatorskimi oblastmi, kar je dokazano "Stražarjem" s sledečimi zločini:

a) Meseca marca in pričetkom aprila so "Stražarji" na Marijinem in Krekovem trgu vsak dan prirejali zasede, iz katerih so kazali in izdajali italijanskim oblastim mimoidoče narodno zavedne študente kot somišljenike Osvobodilne fronte.

b) "Stražarji" so vpadali v stanovanja poštenih slovenskih meščanov, posebno mladine, izdajajoč se ponekod za italijanske policaje, a ponekod nastopajoč javno, ter so jih odvajali v svoje lokale, kjer so jih zasilavali, jim včasih tudi s smrtjo grozili, strahovali jih s korobačem in revolverjem v roki, nato pa jih predajali okupatorski policiji in armadi, ki so jih streljali ter jih še dandanes streljajo kot talce.

c) Zadnje tedne so okupatorske oblasti s pomočjo "Stražarjev" vršile teror po srednjih šolah. "Stražarji" so po srednjih šolah zasilavali dijake, zakaj se slednji

ne vpišejo v GIL, nato pa so jih denuncirali okupatorskim oblastim kot somišljenike Osvobodilne fronte.

d) Pred nekoliko dnevi se je v posameznih ljubljanskih gimnazijah pojavil cirkular, ki je obsojal delo partizanov kot škodljivo slovenskemu narodu, dočim je isti cirkular pozdravljal tako zvane "BELE GARDE," kamufilirane s "katoliško akcijo," katerim na čelu je stal dr. Erlich. Mnogo zavednih slovenskih dijakov in dijakinj, ki tega cirkularja niso hoteli podpisati, je bilo od strani okupatorskih oblasti osumljenih, da pripadajo Osvobodilni fronti, radi česar so bili aretirani in odvedeni v konfinacijo, ali pa so bila njihova imena zabeležena v imenik bodočih talcev.

(Konec jutri.)

Vitamin "C" in krompir

Med človeškimi hranivi je izredno važen tudi vitamin "C," kakor pravi moderna medicinska znanost. Ako človek uživa hrano, v kateri je dosti tega vitamina, je veliko odpornejši proti raznim nalezljivim boleznim. Tako je n. pr. odpornost proti difteriji, škrlatnici in podobnim obolenjem v veliki meri odvisna od tega, koliko vitamina "C" je v napadenem organizmu. Ugotovili pa so, da izredno veliko tega vitamina vsebuje krompir, ki je danes že postal najbolj splošna ljudska hrana. Toda količina vitamina "C" v krompirju je zelo odvisna od vrste krompirja in njegove starosti. Največ tega vitamina vsebuje svež, nedavno izkopan krompir, ki je že popolnoma zrel. Čim bolj gre proti pomladi, tem bolj krompir izgublja ta dragoceni vitamin. Zato je bolj izdatno uživati čimveč krompirja jeseni — morda je narava sama poskrbela za to, ko ravno jeseni daje največ krompirja, ki je jeseni tudi, ali vsaj moral bi biti, najcennejši. Krompir, ki je prezimil, je veliko manj vitaminski. S kuhanjem pa se veliko tega vitamina izgubi. Vendar recepti za uživanje surovega krompirja še niso prišli med svet. Uživanje svežega, dobro zrelega krompirja jeseni je zelo dobro sredstvo zoper nevarnosti prehlada in ozeblin, katerim je vsak jeseni najbolj izpostavljen. Zlasti je to važno za prebivalce velikih mest, ki so vse bolj dozetni za taka obolenja kot pa ležalani.

OSEBNA VEST

London, 19. marca (JIC) — Danes je prispel s kliperjem v London Ban Hrvške, dr. Ivan Subašić.

BRANDIS:

Iz sreče v nesrečo

Šume vali svetega jezera, šepet drevje v svetem gaju Malabarskem. Spominja se tebe, Sakunta, ti cvet ljubezni, vrastel iz bolečine, o tebi pripoveduje mati svoji hčeri, o tebi pojo Indijci ko sedi večerne ure ob jezeru.

Ko so prihajali prvi Evropejci v Malabar, se je klanjal v Bramovem svetišču mlad svecenik. Bela in nežna, zavita v tančice, zlate obroče je imela na zapetjuju, gležnjih, venec rož na glavi, kakršnih še ni izklesal lepših kipar, in je prinašala bogovom cvetja Sakunta, svečenika Benda šestnajstletna žena.

Lotos slovi po svojem cvetju, žena po svoji čednosti in lepoti. Sakuntina lepota je slovela daleč naokrog. Mladi soprog je ljubil ženino hvalo, rad se je prikazal z njo na bazarjih in na šetališčih, mlada žena je odgrnila rada naličje, rada je pogledala s svojimi gazelnimi očmi v žareče moške oči.

Starejši bramanci so svarili mladega tovariša. A on je bil gluhih in slep, tako zaverovan v

Sakunto, da bi bil za njen nasmeš prestopil Bramovo zapoved.

Bilo je čudovito indijsko jutro. Nočne ptice in zveri so se zateglo oglašale na potu k počitku, predramilo se je, kar ljubiti beli dan in njega krasoto.

Sakunta je vstala, da se okoplje po obredu svoje visoke kaste, in šla skozi gaj, ki je ločil njeno hišo od svetega jezera.

Nikdo je ni videl, ko je šumela kakor rahla senca k vodi, nikdo je ni videl, ko se je spustila med lotose v jezeru, nikdo je ni videl, ko se je oblekla in vrnila v gaj.

Vsaj ona je mislila tako. — Vendar se ji je zdelo nekam neprijetno, zdelo se ji je, da preži kaka zver ob vodi na njo, in ozirala se je plaho okrog sebe.

In tedaj je planil izza drevja kakor orel jezdec. Skočil je pred Sakunto in ji zastavil pot. Obleka je razodevala mohamedančana, obraz mladosti in drznosti, pogled strasti, ki ne pozna mej, krasno orožje, bogastvo.

Nedostojno je za mlado ženo, da je na samem z moškimi. Sakunta si je zagrnila obraz in kriknila od sramote in strahu. Zdelo se ji je, da je omadežuje mohamedančev pogled. Izgubila se je konjevi nogi, da ubeži za drevo, v dom. Konj pa je bil pred njo. Tedaj je zaprosila milo:

"Pusti vendar, kdor si, ženo domov, da gre za svojo dolžnostjo."

Mohamedanec je skočil kakor blisk s konja in se ji je poklonil:

"Moj dom je prazen, v njem ni sreče. Pojdi z menoj, cvet Malabara, po pisanih preprkah bo hodila tvoja nožica in sužnjev boš imela v izobilju."

"Pusti me domov, ako čistiš Boga."

Že so zajele močne roke Sakunto in konj vranec ja je jadrno nesel v neznani kraj. Ključala je na pomoč, prosila. Onesvestila se je, ko si je mislila, da ji je izgubljena čast poštene žene in ljubezne moževa. Indijci imajo zelo stroge postavbe glede zakonske zvestobe, in kdo bi mogel dokazati, da je Sakunta bila oropana zoper svojo voljo, in da bi kdo tudi dokazal — če pride v tujo hišo če sede za ognjišče drugega moža, bo izbrisana iz kaste bramancev, bo izročena zaničevanju vseh kast.

Zavedla se je kmalu, pretresena od naglega dira, ozirala se je po kraju, ki ji je bil nepoznan, le tam daleč se ji je zdelo, da vidi še vrh Malabarske pagode in bridka bolečina ji je ranila srce pri misli, da stoji zdaj njen mož pred žrtvenikom.

Preko planjave je jezdil jezdec in tešil s sladkimi besedami jokajočo Sakunto.

"Imela boš, kar ti poželj srce, ljubil te bom in častil, kakor svojo kraljico."

"Pusti me domov — streha mojega moža je moja edina sreča."

Vstalo je visoko zidovje, dvigala se so železna vrata, zalajala sta dva leva in zablesteli sta dve sabli. Vrata so se odprla. Leva sta se plazila k nogam jez-

deca, sužnja sta se dotaknila s čelom tal ...

Po belo lesketajočih se stopnicah, sredi dehtečega vrta, se je jezdec ustavil in skočil na tla. Prijel je Sakunto za roko in zažvižgal. Iz hiše, zidane v drugačnem slogu kakor pri njih, je privrelo krdo sužnjev — moški gologlavi, ženske zavite v visoke postave, v svilenih belih dimljah s škrlatnim životnikom, glavo je imela ovito z zelenim turbanom, na turbanu svetel kamen, velik kakor golobje jajce. Njen obraz ni bil zakrit.

Priklonili so se jezdecu. Vsi, razen gospe, ki je bilo očitno jezdecova mati in je pozorno motrila sinov plen. Sakunta je slišala, ko je mrmrala:

"Veljala bi na tisoče pijastrov."

Na čelo in na srce je položil jezdec roko in se priklonil materi in Sakunti:

"Abdul Kerim sem, iz hiše bogatih Abasidov, kakor zvezda je mojega rodu in moje slave. Nisem še oženjen, dasi sem že dolgo v dobi, in mi ni bila še nobena sužnja tako všeč, da bi jo vzel za ženo, za mater svojih otrok. Tebe sem videl v bazarju. Odkrila si svoj obraz in zabolelo me je srce. Morel sem storiti, kar sem storil. Zdej mi lečirane, prelepa prikazen iz paradiza, zdaj bodi moja žena, moja najdražja žena."

"Nikdar!" je vzkliknila Sakunta. "Omožena sem in pri bramancih velja samo samoderug zakon. Moja vera mi brani občežati z drugoverci."

Rahlo se je priklonil Abdul: "Nobene žene ne bom imel poleg tebe, pri Alahu! Tvoja vera je zmotna in naš iman te nauči resnice naše prave vere. Ko jo priznaš, postaneš prostovoljno moja žena, saj ti branijo zapovedi tvoje vere in kaste nazaj, tvoj mož bi te zavrgel, da te vidi, tvoja sreča je le tu pri meni. Izročam te v varstvo svoje matere."

S pogledom in roko je prisilil Sakunto po stopnicah, kjer jo je objela in poljubila v pozdrav njegova mati. Sakunta ni imela časa, da bi mislila in tožila — Ves dan ji je opredelila mati v učenje in delo, zvečer je bila igra in ples.

Ko je legla utrujena na svilene blazine, je bila pretrudna, da bi se spominjala, jokala in želela, ali da bi snovala, kako bi se rešila. Mogoče da bi se kaj bolj branila svoji usodi, ali vedela je, da jo preklinja njen mož, da misli, da je odšla svojevolično, da je izbrisana iz bramanske kaste, da jo čaka zunanji siromaštvo in zaničevanje. Iman je prihajal in poučeval bramanko. Ugovarjala je v marsičem, saj je poznala Vedo in svete pesmi in postavbe. Toda Abdul ji je kazal ljubezno spoštovanje, mati je govorila, koliko lepih deklet bi bilo rado zamenilo s Sakunto, in hiša je bila bogatejša kakor bramanceva.

Sakunta pa je šla šestnajst let, Biser in dragulji, lepe besede so bile vaba, zavest, da je prva sreča izgubljena, je bila povod, da se je odločila prestopiti k islamu in se poročiti z Abdulom.

Sakunta je postala Leila, a Sakunta se je spominjala kmalu na Leilo, da je bila njena sreča bolj globoka, da je le ena prava ljubezna. Tiha, vedno enaka haremska sreča jo je ommajjala samo prve dni.

Zdej ji ni bilo treba več učiti se, imela je časa za premišljevanje, za primerjanje.

V Malabaru se je smela prostogibati, tu je bila zrpeta v sicer krasno ječo, ki pa je bila vendar le ječa. In polet, ki ga je dobival njen duh poleg Bende, iskanje duševne poglabitve. Ju-

tra ob jezeru. Obredi v svetišču! Krasno, kadar se klanja tisočglava množica svetemu trojstvu, kadar kipi iz grl pobožnih romarjev navdušena pesem.

Kerima pa je bila sama ljubezna do žene, ne da bi iskal in uvaževal njeno dušo. Gospodinjstvo je vodila mati. Leila ni imela pravega posla, igre in vzenja se je kmalu naveličala, in bila bi obolela od žalosti, da ni postala mati. Dete, ki je ležalo v njenem naročju, ji je dala zdaj smoter življenja, je pregnalo očitke, ki so ji šepetali ponoči. "Izdajalka svoje zvestobe, zaničevalka Brame."

Dete, nežna slika svoje matere, se je hitro razvijalo. Dobilo je prve zobe, se vilo v prvih krikih. In Leila je trepetala. Bala se je, da ji ne vzame razsrjeni Brama njenega zaklada. Večkrat je videla, kakor v sanjah ogromni kip Bramov pred seboj. Večkrat mu je polagala v sanjah cvetja, a kip je stresel glavo, ker ni maral njenega daru.

Dete je delalo prve korake. Leila je sanjala, je zvila kito rdečih vrbenj in jo nesla v svetišče. Mračno je zrl Brama najo. Poklonila mu je kito, hotela jo položiti na žrtvenik, toda kip se je namrgodil in jo opomnil:

"Nezvesta, pozabila si svoje prisege in zatajila si svojo vero. V kazen ti vzamem, kar ljubi tvoje srce. Živi cvet ljubim Brama ..."

Zbudila se je ob otrokovem kriku in tedaj je vedela, da mora njen ljubljenec umreti. Umrl je. Kakor alabastrov kipec je ležal v materinem naročju in njeni vroči poljubi, vse njene solze ga niso več obudile. In nič ni moglo več utolažiti mlade matere. Izgubila se je Abdula, ki jo je skušal potolažiti, in užalila je njegovo mater, ki ji je očitala, da se je izneverila svoji veri in prinesla nesrečo v hišo.

Sakunta je premagala Leilo. Sakunta je venela in hirala v žalovanju. Abdul je postajal nestrpen. Mati je zasovražila sinu, ki ni ljubila njenega sina, in je Abdula prigovarjala:

"Pusti ženo, ki te ne ljubi, ako ti kaže odpor, veš, kaj je tvoja pravica."

Sakunta je vedela, da jo čaka izgnanje in beraštvo, vendar se ni Abdula več uklonila. In nekoč je pripeljal trgovec s sužnjami lepo sužnjo iz Kabala, ki je s svojo razkošnostjo upadla in žalujočo Sakunto popolnoma zasenčila. Prišel je dan, ko je prijel Abdul nekaj tako ljubljeno za roko, in jo peljal iz krasnih sob, skozi dehteči vrt, mimo dveh sabelj in dveh psov — sunil jo je skozi vrata in rekel:

"Hodi, kamor te noga nese, med nama je vsaka vez pretrgana."

Vrata so se zaprla.

Sakunta je stala pred hišo, v katero jo je privedla samopasnost mohamedančana, ki ni poznal druge pravice, kakor svoje želje. Oropal jo je moža, vere, tihe sreče in mirne zavesti, držal jo je tu dve leti in zdaj jo pahne samo v svet.

In vendar svobodna. Obrnila se je napram kraju, kjer je živel popref. Se je tam njen dragi Benda, živi in se je spominja; ali pa je morda umrl žalosti, ali pa preklinja celo njen spomin? K njemu pojde, naj bo pot še tako dolga, naj bo posuta s trnjem, naj jo strašijo divje zverine — k njemu pojde izpove se mu. Njega mora še enkrat videti — potem naj umre.

K njemu! — Zastavila je v tenko svilu obuto nogo, prešinjena z močjo veselja, na dolgo, trdno pot.

ŠKRAT

"Slišal sem, da ženske na Fidi otiokih ne nosijo nobene obleke."

"O, vraga! Bogve o čem pe tem govore?"

"Pomislite, pravkar sem dobil brzojavko, da sem postal oče."

"Nu, in se žena dobro počuti?"

"Sam Bog daj, da ne bi nicesar izvedela o tem."

Ko so čitali volku evangeli, je vzkliknil:

"Požurite se, kajti čreda bo odšla mimo."

"Človek dela velike obljube, da se izogne dajanju malih daril."

Berač na svojih nogah je vredn kot vladar v grobu.

Kralj izgubi samo tisto, kar mu ljudstvo izpuli iz rok.

Vesti londonskega radia

Nemiri v različnih krajih zasedene Evrope

LONDON, 16. marca (Radio) — V Epiru in v drugih pokrajinah severne Grčije partizani napadajo nemške in italijanske čete ter motijo promet.

Na Bolgarskem se vrše večke vojaške priprave, kakor da bi Nemci pričakovali napad od zuna. Švedski časopisi so prejeli iz Sofije vest, da je švedski poslanik svetoval na Bolgarskem nastanjenim švedskim, naj odpošljejo svoje rodne domove.

Tudi v Franciji so se razvili boji — uporniki so odbili nemški ultimatum, da odlože orožje.

Nemška Frankfurter Zeitung je posvetila svoj uvodnik Italiji in piše, da se bo morala v teku vojne Italija boriti za svojo de evropskega kontinenta tudi na obalah svojega Sredozemskega morja.

Ruski listi pa poročajo, da so Lahi izgubili na ruskem bojišču milijon vojakov in da imajo v divizij nastanjenih na Baltiku. Ostale jim je le še 20 divizij za obrambo Italije. Italija pa nima dovolj hrane niti za to svojo maloštevilno vojsko. Italijanski vojaki so čisto raznovani, ker zamenjujejo orožje za hrano.

Vesti iz Jugoslavije

Tagespost od 1. februarja 1942 poroča, da je Heimabund v vsod v Dolnji (slovenski) Štajerski priredil svečanosti o priliki 10-letnice Hitlerjeve vladavine.

Angleški list Sunday Times poroča, da Nemci zdaj grade obrambne linije v Vardarski Moravski dolini, kakor so tudi povsod na dalmatinski obali Jadranskega morja.

HOUSEWIVES IN BRITAIN heard every bit of "rubbish" around the house. This British Government poster shows them how every scrap of salvage helps the boys on the battlefronts.

P. DECOURCELLE:

MOČ LJUBEZNI

ROMAN—I. DEL

Čez nekaj dni je bil Ramon že v Greytownu, kjer je bilo ogromno skladišče. Tu je delalo več sto delavcev raznih narodnosti. Ramon je nadziral to delavsko armado. Delal je od rane jutra do poznega večera in kmalu se ga je začela prijemati mrzlica. Oči je imel že udrti, bil je bled in suh. Ponoči so ga mučile grozne sanje. Često se je sredi noči prebudil in zaklical na ves glas:

— Maščevan sem!

Pa tudi podnevi sta se mu žena in otrok večkrat prikazala. Zdelo se mu je, da počasi umira. Nekega jutra ga je mrzlica tako tresla, da je moral ostati doma. Kmalu je prišel Neville.

— Ti tu? — je vprašal Ramon začudeno.

— Da, zvedel sem od Indijance, ki si mi ga poslal z zadnjimi poročili, da si nenadoma zbolel. A biti moraš zdrav. Zastopal te bom tu, a ti se vrni v Panamo, kjer je podnebje bolj zdravo. Poleg tega si dobil iz Francije pismo.

— Pismo iz Francije? — je vprašal Ramon presenečeno.

— Da, in spoznal sem po pisavi in kuverti, da ti piše sodinja ali kaj podobnega.

Izročil je pismo Ramonu, ki ga je pograbil z drhtečo roko. Notar ga je obzirno obveščal o smrti grofice de Montlaur in mu pisal o vseh podrobnostih, nanašajočih se na interese dedičev.

— Mislim, da je moja dolžnost, gospod grof, — mu je pi-

sal notar, — da vam sporočim nekaj tudi o ženi, ki ste se ločili od nje. Takoj drugi dan po vašem odhodu je Helena de Montlaur težko zbolela.

Pravi čudež je, da ni umrla. Nad pol leta je bila priklenjena na bolniško posteljo.

Čim si je pa nekoliko opomogla, je bila njena prva skrb odpotovati v Bretagno. V penhoetski grad je prišla v hipu, ko je grofica de Montlaur že umirala. Iz pogovora je nekaj besed z umirajočo in po tem pogovoru je grofica v njenem naročju izdihnila.

Ramon je znova prečital te vrstice. Ni jih razumel. Zamislil se je. Kaj neki je napotilo njegovo mater, da je pred smrtjo govorila z grešno ženo? Najbrž krščansko usmiljenje. Morda je hotela spraviti grešnico na pravo pot. A kaj je hotela ta podla ženska pri nji? Gotovo lagati, prisiliti umirajočo k popustljivosti.

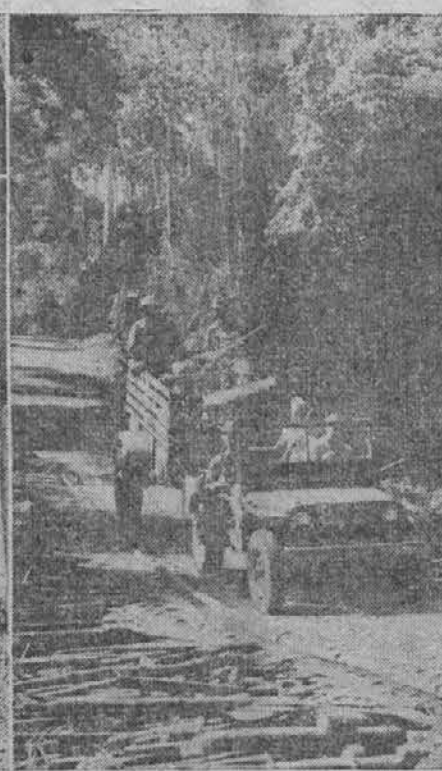
Ramonov gnev je pa naenkrat popustil, ko je pomislil, kako strašno osamljen je zdaj na svetu. Mati mu je umrla. Carmen je zaneslo življenje daleč od njega, on je pa ostal sam brez ljubezni, brez žene, brez otroka.

— Dragi Neville, — je dejal svojemu družabniku, — odkar sem odpotoval iz Francije, nisem več za delo. Poskusil si z delom iztrgati me iz krempeljev obupa, pa ni šlo. Hvaležen sem ti za to, toda tudi danes sem spoznal, da je vse zaman. Ne

Ameriške čete v džunglah Burme

Na levi vidimo vojaka, ki spravlja skupaj razne vojne potrebščine; na desni so ameriške čete na truku in trailerju, na desni pa so v velikem letalu, s katerim oskrbujejo nedostopne postojanke na Burmi s potrebščinami.

morem ti biti več v pomoč pri tvojem delu. Vidiš, bolezen me je že strla.

Neville je bil že sam spoznal, da z Ramonom ne bo mogče delati, in zato ni bil nič presenečen. Tako sta se mirno razšla in čez nekaj dni je bil Ramon že v Panami.

V zdravem podnebjju si je kmalu opomogel, toda veselje do življenja se mu ni hotelo vrniti. Kaj početi? Ali naj poišče Carmen?

Čemu bi nadlegoval srečna zakonca in motil njun mir? Pisal je svaku in sestri dolgo pismo. Pisal je, da namerava odpotovati, da se mu je zahotelo po svetu, brez cilja.

Napisal je to tako, da bi vsak lahko razumel skriti pomen vesti:

— Mati je mrtva. Helena in sinček za vedno izgubljeni, za koga naj delam?

In pripisal je:

— Moje premoženje dobi Carmen in vajini otroci. Prosim vaju samo, da rezervirata del tega denarja za naloge, ki bi jih rad izpolnil. Rezervirajta primerni znesek za ustanovitev dobrotelne družbe, ki bo skrbela za mladoletne zločince.

Ta želja ni bila posledica dolgega razmišljanja, temveč nekakšnega moralnega povelja. Najbrž je mislil na to, da bi utegnil ta dobrotelni zavod sprejeti nekoč pod streho otroka, ki ga je bil obsodil na bedo in sramoto.

Nekega jutra je zagledal v pristanišču ladjo, pripravljeno na pot v Chile. Mikalo ga je vkrcati se in kreniti v Chile. Ni dolgo razmišljal. Odpeljal se je samo zato, da bi ne ostal tam, kjer je pač bil.

Od tistega dne je potoval Ramon po svetu brez vsakega cilja. Neko čudno hotenje ga je gnalo vedno naprej. Nihče ga ni videl smejeti se, nikoli ni govoril z ljudmi veselo, na nobeni plesni zabavi ga ni bilo. Nikoli njegova roka ni stisnila ženske roke. Opojnih pijač ni pil, nikoli se v družbi ni dotaknil kart.

Od svojega odhoda iz Paname je pisal Saint-Hyrieix in Carmen samo dvakrat ali trikrat nekaj besed, toda odgovora na nobeno pismo ni dobil, ker ni nikoli označil kraja, kamor ga pošlje njegova fantazija.

— Svaka in sestre sploh še ni hotel videti. Čakal je, da bi njegovo ranjeno srce nehalo krvaveti, da bi ne motil njune sreče.

Nekega večera ga je pa spomin na Carmen posebno vznemiril. Vso prečuto noč mu je bilo, kakor bi stala pred njim. Videl jo je mlado, lepo, nasmevano, iz vsega sreča ljubečo ga. Toda čudno, ni govorila z njim o otroških letih v penhoetskem gradu.

Ramon jo je videl že omoženo. In vedno sta bila z njo Helena in njen sinček.

Zaman je skušal Ramon zaspati. Sebe proti jutru je ves izmučen zatisnil oči kar v naslanjaču, a njegove ustnice so še vedno šepetale:

— Helena! Milček!

Zgodaj zjutraj je hitel na pošto — bil je v Vera - Cruzu — in brzojavil sestri:

— "Rad bi objel tebe in tvojega moža. Prispejem takoj, čim dobim odgovor, — Ramon de Montlaur."

Čez dva dni je dobil odgovor: — "Pridi takoj. Važni dogodki v mojem življenju."

Vdova Carmen de Saint-Hyrieix.

— Vdova! — je vzkliknil Ramon. — Saint-Hyrieix mrtev! Torej je sama, zapuščena na kraju sveta! Uboga sestra!

Brzojavka je bila poslana iz Cayenne. Ramon se je odpeljal s prvim parnikom.

Carmen ga je čakala črno oblečena v prostanišču. Solzih oči sta se objela in na terasi njenega doma sta se razgovorila o vsem, kar ju je težilo.

Carmen je takoj opazila na bratovem obrazu sledove silnega trpljenja. Njegov obraz je bil poln gub, oči motne, lasje že močno sivi.

— Izgube ljubljene žene ne more preboleti, — je pomislila,

— toda mračne misli mu poskusimo pregnati, rešimo ga.

Ramonu se je zdela sestra sicer izpremenjena, toda še lepša kakor prej. Začuden je opazil na njenem obrazu poseben izraz tihe sreče in blaženega miru.

Ves dan sta ostala skupaj in Carmen mu je pravila o tragični smrti svojega moža. Pokazala mu je rano, zadano ji najbrž z isto roko, ki je ubila njenega moža. Našli so jo bili drugi dan po uporu kazencev še onesveščeno v zapuščeni kolibi blizu bojišča. Dolgo so mislili, da bo umrla. K sreči je prihitela mati nekega častnika na pomoč svojemu sinu, ki je bil v boju tudi ranjen, in Carmen je našla v nji drugo mater, ki ji je rešila življenje.

— Predstavim ti to plemenito damo, — je pripomnila smeje, — zahvali se ji še ti, kajti da ni bilo nje, bi zdaj ne imel več sestre.

Pri tem je Carmen večkrat zardela in srce ji je močno utripalo.

Ramon pa ni opazil njenega razburjenja, ker je bil preveč zatopljen v opisovanje vseh nevarnosti, pretečih sestri.

— Da, zares, od srca ji moram biti hvaležen, kajti tvoja smrt, draga sestra, bi bila tudi moja smrt. Brez misli nate, brez spominov, ki so me povsod zatonjali, bi bil že stokrat rajše umrl, kajti življenje mi je že nezno breme.

Poškodovan bombnik

Ameriški letalec Alexander S. Bennett ogleduje kos železa, ki je bil del izstrelka, kateri je zadel motor njegovega bombnika, ko se je bombnik nahajal nad Sicilijo.

— Umreti! ... Na to vendar nisi mislil! ... Vem, bil je grozen udarec, ki te je zadel. Izgubiti tako nepričakovano svojega otroka in Heleno, to je strašno ... Saj ste se imeli tako rad. Helena je bila tako očarljiva, imela je toliko lepih lastnosti. In vsak večer mislim na njo in želim postati ji podobna.

Ramon je prebledel. Nape-

njal je vse sile, da je mogel za-

držati gnev.

— Kaj ti pa je? — je vprašala Carmen. In misleč, da je uganila vzrok nenadnega bratovega razburjenja, je pripomnila:

— Oprosti, da sem ti poklcala v spomin na udarec. Cas bi že bil, da bi se ti ta rana zacelila. Bogat si, dovolj imaš moči in sposobnosti. Kaj ti ne more življenje ničesar več nuditi? Verjemi mi, Ramon, da ti Helena sama z onega sveta veleva vzeti od življenja vse, kar ti more dati.

Ramon jo je prekinil:

— Kako se pa piše dama, ki te je rešila?

— Gospa d' Alboize ... To je vdova po generalu, ki je padel v bitki pri Solferinu. Ima edinega sina Roberta, ki so ga poslali sem kot štabnega častnika z važnim naročilom. Ona ve, da spremljali, bi bil že stokrat rajše umrl, kajti življenje mi je že nezno breme.

videl boš, kako prijazna dama je.

Naslednjega dne je gospa res prišla. Spremljal jo je sin, mlad častnik, ki je moral polagati veliko važnost na ta poset, kajti njegove oči so izdajale neko sumljivo zadrego in vznemirjenost.

Carmen in Ramon sta bila na terasi. Vstala sta in pozdravila gosta.

— Dovolite, draga gospa, — je dejala Carmen, — da vam predstavim svojega Brata Ramona. Pravila sem vam že toliko o njem, da upam, da smem prosi materinske naklonjenosti zanj, a vas, gospod, — je pripomnila, obrnjena k Robertu, — bratskega prijateljstva.

Dan je minil zelo hitro. Kramljali so o tem in onem in pogovor je nanesel tudi na Francijo. Robert je govoril zelo skromno o svojem poslanstvu.

— Gospa d' Alboize je najplemenitejša žena, kar sem jih kdaj poznal, — je dejal Ramon sestri, ko sta bila zopet sama.

— A njen sin?

— Sin take matere mora biti mož na svojem mestu.

Carmen je zažarel obraz tako radostno, da se je Ramon začudil, od kod naenkrat ta radost.

— Zdi se mi, da te moje mnenje o gospi d' Alboize in njenem sinu izredno zanima. Saj si vsa navdušena, da sta napravila name tako dober vtis.

— Res je, — je pritrdila Carmen v zadregi, — srečna sem, da sta ti simpatična človeka, ki ju za teboj najbolj ljubim.

Tu je pogovor zastal. Za Ramona se je začelo zdaj novo življenje, podobno oddihu pod svežim in dehtečim drevjem po strašnih mukah tavanja po svetu.

(Dolge prihodnje)

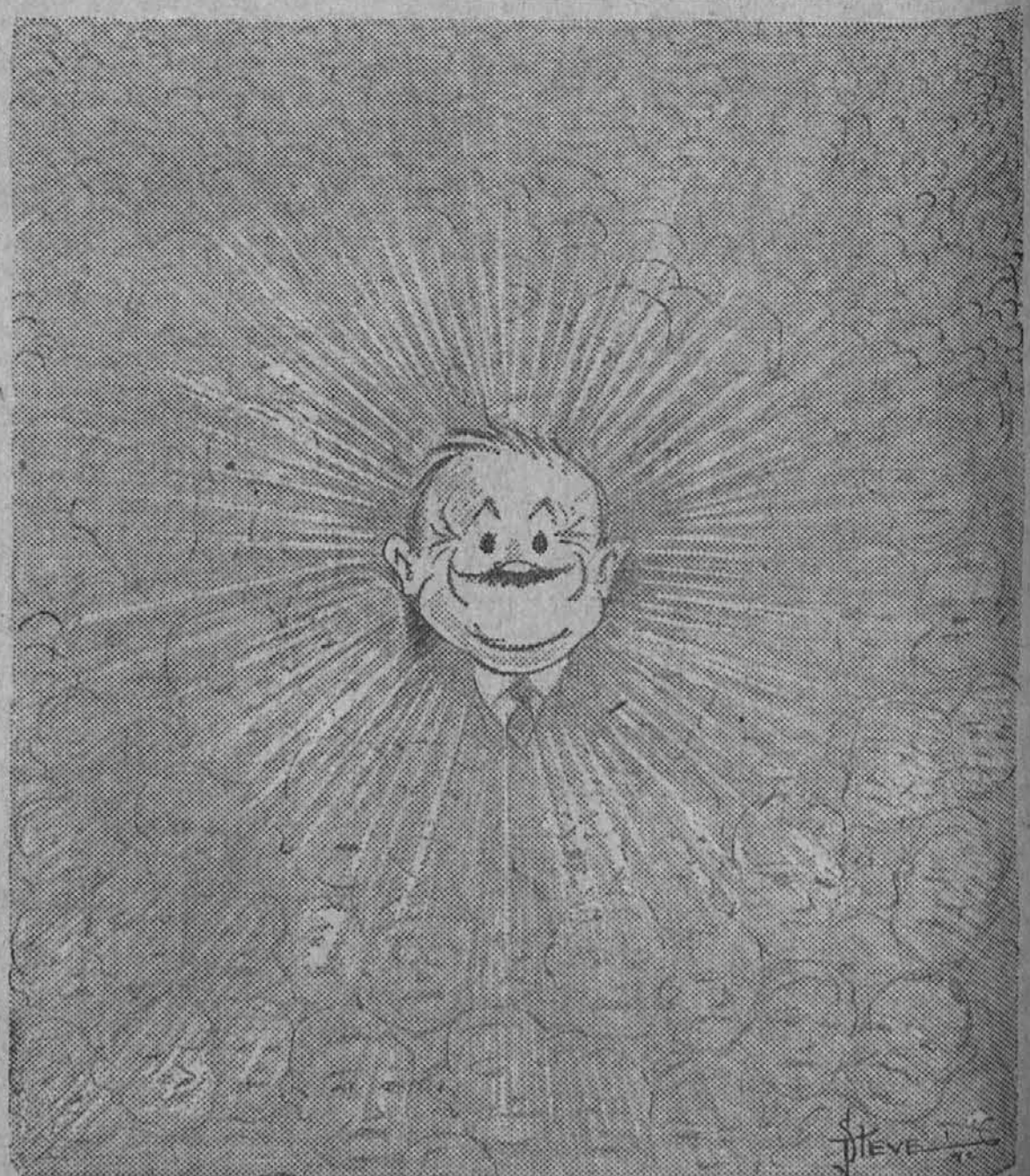
ANY BOOK IN PRINT

Delivered at your door. WE PAY POSTAGE. Standard Authors. new books, popular editions. Fiction, reference, medical, mechanical, farm, home, hold, children's books. — ALL AT GUARANTEED SAVINGS. Send card now — for Clarkson's 1943 Catalog.

FREE! JUST OFF THE PRESS To Readers of This Paper: Write for our great illustrated book catalog. A short course in literature. The buying guide of 300,000 book lovers. The answer to your reading problem.

FREE — If you write NOW — TODAY! CLARKSON PUBLISHING CO. Dept. NS-1 1253 So. Wabash Ave., Chicago, Ill.

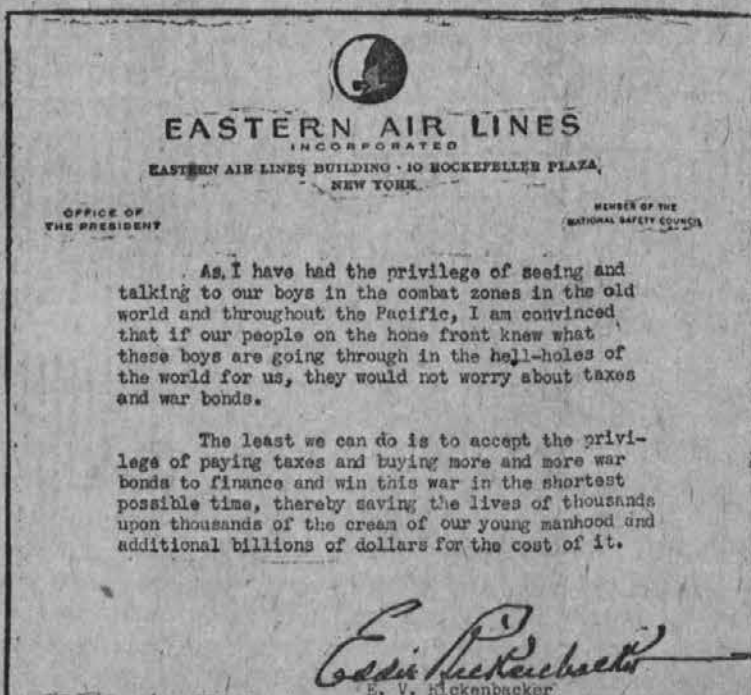
FIND THE MAN WITH THE MOST WAR BONDS

U. S. Treasury Dept. W89 722A

Courtesy Syracuse Post-Standard

A MESSAGE FROM EDDIE RICKENBACKER

As I have had the privilege of seeing and talking to our boys in the combat zones in the old world and throughout the Pacific, I am convinced that if our people on the home front knew what these boys are going through in the hell-holes of the world for us, they would not worry about taxes and war bonds.

The least we can do is to accept the privilege of paying taxes and buying more and more war bonds to finance and win this war in the shortest possible time, thereby saving the lives of thousands upon thousands of the cream of our young manhood and additional billions of dollars for the cost of it.

Eddie Rickenbacker
U. S. Treasury Dept.

GLADYS SWARTHOUT, AS CARMEN IN "CARMEN"

V opernem tednu, ki nam ga poldne v petek in zvečer pa operbo podala Metropolitan operna družba iz New Yorka bodo nastopale najodličnejše operne zvezde in med njimi je slavna in priljubljena radio in operna pevka Gladys Swarthout, ki bo nastopila v operi "Carmen" z naslovnim vlogo. Ta opera bo podana v četrtek 8. aprila in poleg prej omenjene bodo nastopili v tej operi še sledeči slavni pevci in pevke: Licia Albanese, Raoul Jobin, Leonard Warren, Thelma Votipka in dirigent te opere pa je Sir Thomas Beechman.

Vsega skupaj bo podanih osem izbranih oper, ki bodo gotovo zadovoljile posetnike. Kot otvoritvena predstava bo Verdijeva opera "La Forza del Destino"; v torek "Faust"; v sredo "La Traviata"; v petek in soboto pa bodo operne predstave popoldne in zvečer in sicer "La Boheme," balet "Dance of the Hours" po-

Vstopnice so v predprodaji in jih lahko dobite po pošti od Northern Ohio Opera Association, Union Bank of Commerce, Cleveland. Cena vstopnicam je \$1.10, \$2.20, \$3.30, \$4.40, \$5.50 in \$6.60 vključno federalni davek.